پیامبر صلی الله علیه وسلم در پی هر نماز فرض

از وَرّاد، کاتب مُغِیرة بن شُعبة روایت است که مغیره در نامه‌ای که برای او به معاویه می‌نوشتم چنین گفت که: پیامبر صلی الله علیه وسلم در پی هر نماز فرض می‌فرمود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» یعنی: «معبودی به حق نیست جز الله، که یگانه و بی‌شریک است، فرمانروایی و حمد از آن اوست و او بر هر ای نیست، و برای آنچه تو مانع شوی عطا کننده‌ای‌چیزی تواناست. بار الها! برای آنچه تو عطا کنی بازدارنده نیست، و صاحب ثروت و بهره را در برابر تو ثروت و بهره‌اش سودی نمی‌بخشد».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در پی هر نماز فرضی می‌فرمود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». یعنی: اقرار و اعتراف می‌کنم به کلمهٔ توحید لا اله الا الله، بنابراین عبادت حقیقی را برای الله اثبات می‌کنم و از غیر او نفی می‌کنم، پس معبود به حقی نیست جز الله و اقرار دارم که فرمانروایی حقیقی کامل از آن الله است و همهٔ حمد اهل آسمان‌ها و زمین شایستهٔ الله تعالی است، چراکه او بر هر چیزی تواناست، و آنچه الله تقدیر نموده - عطا باشد یا باز داشتن - بازدارنده‌ای ندارد و ثروتِ صاحب ثروت نزد او سودی برایش ندارد بلکه عمل صالح اوست که سودمند است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/65102